

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ตระหนักโดยทั่วไปว่า เด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่ง เพราะเด็กและเยาวชนเป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและแนวความคิดตลอดจนวิถีการปฏิบัติทาง ๆ จากผู้ใหญ่ หรือเป็นผู้รับผิดชอบทุกสิ่งทุกอย่างในสังคมต่อจากผู้ใหญ่ตนเอง ดังนั้น อนาคตของประเทศชาติจะเจริญหรือเสื่อมจึงขึ้นกับเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน และคุณภาพของเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน จะเป็นเครื่องชี้บ่งถึงความเจริญ หรือ ความเสื่อมของสังคมและประเทศชาติในอนาคต

ปัจจุบันวิทยาการด้านต่าง ๆ ได้เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่และสภาพจิตใจของคนในสังคมเป็นอันมาก ก่อให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นอย่างมากมาย อาทิ ปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นพิษ ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาโจรผู้ร้าย ปัญหายาเสพติดให้โทษ ปัญหามลพิษทางเพศ ปัญหาศีลธรรมเสื่อมทรามต่าง ๆ ฯลฯ สิ่งที่น่าวิตกอย่างยิ่งก็คือ ผู้กระทำความผิดในหลายปัญหาดังกล่าวมีจำนวนไม่น้อยที่เป็นเด็กและเยาวชนผู้จะเป็นกำลังของชาติในอนาคต สถิติของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง¹ รายงานว่า จำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางอาญาในเขตอำนาจศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางส่วนมากจะเป็นชายอายุระหว่าง 15 - 18 ปี มีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดใน พ.ศ. 2521 จำนวน 3,942 คน ใน พ.ศ. 2522 จำนวน 4,010 คน และใน พ.ศ. 2523 จำนวน 3,608 คน ในจำนวนดังกล่าว ผู้กระทำความผิดสำเร็จการศึกษาระหว่างระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน พ.ศ. 2520 จำนวน 1,515 คน คิดเป็นร้อยละ 39.57 ในปี พ.ศ. 2521 จำนวน 1,727 คน คิดเป็นร้อยละ 43.81 และในปี พ.ศ. 2522 จำนวน 1,982 คน คิดเป็นร้อยละ

¹ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

49.43 ของจำนวนผู้กระทำผิดทั้งหมดในแต่ละปี และมีผู้กระทำผิดในขณะที่เป็นนักเรียน ใน พ.ศ. 2521 จำนวน 526 คน คิดเป็นร้อยละ 13 และใน พ.ศ. 2522 จำนวน 653 คน คิดเป็นร้อยละ 16 ของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดทั้งหมดในแต่ละปี การกระทำผิดส่วนใหญ่กระทำผิดในคดีที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อสังคมและอนาคตของประเทศชาติคือ คดีลักทรัพย์ คดีข่มขืนใจ และคดียาเสพติดให้โทษ นอกเหนือไปจากผู้กระทำผิดที่ต้องถูกดำเนินการโดยศาลคดีเด็กและเยาวชนดังกล่าวแล้ว ยังมีเด็กและเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน อีกเป็นจำนวนไม่น้อยได้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่ไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องขึ้นศาลคดีเด็กและเยาวชน ใ้ประพฤติตนไม่สมควร หลบหนีการเรียน เข้าบ่อนการพนันและสถานบริการเร่ร่อน เที่ยวเร่ร่อนในที่สาธารณะ ชู้สาว สุมบุหรี่ คี๋มสุรา เสพยาเสพติด ประพฤติตนเกเร ก่อความเดือดร้อนรำคาญต่าง ๆ พกพาอาวุธ ก่อการทะเลาะวิวาท และทำลายสิ่งที่เป็นสาธารณะประโยชน์ จากสถิติของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน¹ รายงานว่านักเรียนกระทำผิดในเขตกรุงเทพมหานคร ใน พ.ศ. 2523 มีจำนวนถึง 3,494 คน เป็นชาย 3,065 คน หญิง 429 คน จากสถิติของทั้งสองหน่วยงานดังกล่าวเป็นตัวเลขแสดงจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น เชื่อว่าจะมีเด็กและเยาวชนอีกจำนวนไม่น้อยเช่นกันที่กระทำผิดในส่วนภูมิภาค จากการที่เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมดังกล่าวมานี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงการขาดความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชนต่อตนเองและสังคม เมื่อคุณภาพเด็กและเยาวชนในปัจจุบันเป็นเช่นนี้ จึงเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งสำหรับอนาคตของประเทศชาติ ควรจะใคร่ร่วมมือกันปรับปรุงแก้ไขอย่างรีบด่วน

ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชนนั้น น่าจะมีหลายฝ่ายร่วมมือกัน และเห็นว่สถาบันสื่อมวลชน บ้านหรือครอบครัวและโรงเรียนน่าจะมีบทบาทมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาบทบาทปัจจุบันของสถาบันดังกล่าว จะเห็นว่า สื่อมวลชนนั้น ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ต่าง ๆ ที่มีอยู่จัดเป็นสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน แต่สื่อมวลชนในประเทศไทยเรา จัดขึ้นในรูปของรัฐกิจ

¹ กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน , กองบัญชาการตำรวจนครบาล กรมตำรวจ

การคำมากกว่าจะเป็นการบริการเพื่อประโยชน์ของประชาชนและสังคมโดยแท้จริง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจดังกล่าว บอมหวังรายได้ล้นกำไร เพราะถือว่าเป็นการประกอบอาชีพอย่างหนึ่ง¹ เนื้อหาของสื่อมวลชนทั้งหลายที่ผลิตออกมา จึงเป็นเนื้อหาที่ผลิตออกมาเพื่อสนองความต้องการของคนบางกลุ่ม และเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าเป็นส่วนใหญ่ เนื้อหาของสื่อมวลชนที่ปรากฏอยู่เป็นประจำและมีอำนาจในทางลบก็คือ การเสนอเนื้อหาที่ชักเย่งค่อวัฒนธรรมและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน และเสนอเนื้อหาเป็นทำนองยั่วยุ เป็นตัวอย่างชักนำให้เกิดอาชญากรรม การเสนอเนื้อหาในลักษณะเช่นนี้ เกิดผลเสียหายมากต่อการพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชน เพราะตามหลักจิตวิทยาวัยรุ่น เด็กและเยาวชนในวัยนี้ มีความรู้สึกไวต่อสิ่งเร้าที่ยั่วยุ อยากดูอยากเห็น อยากเค้นอยากดึง อยากเป็นที่ยอมรับของหมู่พวก และชอบเปลี่ยนแปลงจากการพิจารณาอย่างมีเหตุผลเหมือนผู้ใหญ่ จึงเป็นผลให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมผันแปรไปตามลักษณะเนื้อหาของสื่อมวลชนนั้น ๆ ได้ สำหรับค่านิยมการควบคุมสื่อมวลชนนั้น ยังไม่มีลักษณะที่แน่นอน ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมโดยทางสังคมหรือทางกฎหมาย แม้บางอย่างที่รัฐเป็นเจ้าของกิจการเอง ก็ยังไม่สามารถควบคุมเนื้อหาให้อยู่ในลักษณะที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อมวลชนด้วยกันน่าจะมียุทธศาสตร์ในการควบคุมกันเองบ้าง แต่สื่อมวลชนด้วยกันก็หาได้มีบทบาทเช่นนั้นไม่ ปัจจุบันบทบาทของสื่อมวลชนในการสร้างเสริมและพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชนจึงมีน้อยมาก

ส่วนทางบ้านสถาบันครอบครัวหรือทางบ้าน มีหลายครอบครัวที่พ่อแม่ ผู้ปกครองมักจะเข้าใจผิดคิดว่า ภาระรับผิดชอบในการอบรมดูแลเด็กและเยาวชน เป็นหน้าที่ของโรงเรียน จึงลดบทบาทของตนลงไป กอปรกับปัจจุบันสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศกำลังอยู่ในภาวะวิกฤติเช่นนี้ ผู้ใหญ่ พ่อแม่ ผู้ปกครองจึงต้องต่อสู้กันร่นหาเลี้ยงชีพตนและครอบครัว เวลาสำหรับจะให้การอบรมดูแลให้คำปรึกษา ให้ความอบอุ่นแก่ครอบครัวจึงมีน้อยมาก หรือ

¹ มยุรี วัคแก้ว, "การพัฒนาเด็กและเยาวชน", กฎสาร 1 (มิถุนายน-ตุลาคม 2523): 73 - 74.

ไม่มีเลย ชำรายบางครอบครัวมีสภาพบ้านแคบ พ่อแม่หยาร้างกัน สภาพเช่นนี้ทำให้เด็กและ
 เยาวชนขาดความอบอุ่น รู้สึกเสมือนไร้ที่พึ่ง โดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยครึ่ง เด็กครึ่งผู้ใหญ่
 มักจะมีปัญหามากมาย เมื่อมีปัญหาถ้าไม่สามารถขอคำปรึกษาจากผู้ใหญ่หรือพ่อแม่ผู้ปกครอง
 ก็มักจะหันไปคบเพื่อนฝูงเพื่อน บางรายคองหันไปพึ่งอบายมุขและกระทำผิดค่าง ๆ ขึ้นใน
 สังคม จนกลายเป็นปัญหาสังคมชั้นในที่สุด บทบาทของครอบครัวในการพัฒนาคุณภาพเด็ก
 และเยาวชนในยุคปัจจุบันจึงมีน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เช่นเดียวกับสื่อมวลชน

สถาบันที่หลาย ๆ ฝ่ายเห็นว่าจะมีบทบาทมากที่สุดในการพัฒนาคุณภาพเด็ก
 และเยาวชน ก็คือ โรงเรียน และมหาวิทยาลัยที่ทุกฝ่ายมักจะผลักดันให้และคาดหวังกันว่า
 จะเป็นมหาวิทยาลัยที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชนได้ดีที่สุด ก็คือ มหาวิทยาลัยสังคมศึกษา
 เพราะเนื้อหาวิชาเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และมนุษย์กับสังคม
 และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่างๆ ของสังคมและเป็นวิชาที่มีบทบาท
 สำคัญในการเตรียมเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นพลเมืองดีของชาติ ดังที่ มอริซ พี.มอฟฟาต
 (Maurice P. Moffatt) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของวิชาสังคมศึกษาไว้ว่า

วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่ควรรับผิดชอบอย่างกว้างขวาง นอกเหนือไปจากการฝึกฝน
 ความรูต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนแล้ว วิชาสังคมศึกษายังเสริมสร้างอุปนิสัยและเจตคติให้
 แก่ผู้เรียน ประการสำคัญที่สุดก็คือ ช่วยพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียนให้เป็นพลเมือง
 ที่มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้นในการดำรงชีวิตในสังคมประชาธิปไตย¹

สอดคล้องกับความมุ่งหมายของวิชาที่ เอ็ดวิน เฟนตัน (Edwin Fenton)
 ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของวิชาสังคมศึกษานั้น มุ่งที่จะเตรียมเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี
 สอนเยาวชนให้รู้จักคิด และเป็นวิชาที่ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมให้แก่เยาวชน² ส่วนความ
 มุ่งหมายของหลักสูตรมหาวิทยาลัยสังคมศึกษาของไทย จากระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา

¹ Maurice P. Moffatt, Social Studies Instruction, 3d ed.

(Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall, 1963), P.10.

² Edwin Fenton, The New Social Studies (New York: Holt, Rinehart
 and Winston, 1967), P. 1.

มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และต่อเนื่องกัน โดยมีวัตถุประสงค์ใหญ่ร่วมกันทุกระดับคือต้องการ
 ช่วยให้คนเป็นคนดี มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข และเป็น
 ประโยชน์ต่อสังคมของชนและโลก¹ ดังนั้นวิชาสังคมศึกษาจึงมีเป้าหมายสำคัญที่การพัฒนา
 คุณภาพเด็กและเยาวชน ให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นกำลังสำคัญของสังคมนั้น ๆ
 ส่วนครูผู้สอนสังคมศึกษา จะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในฐานะผู้ปฏิบัติการสร้างเด็กและเยาวชน
 เพื่อสนองต่อวัตถุประสงค์ของวิชา เป็นผู้ให้ความรู้ความคิด ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและ
 ปัญหาต่าง ๆ ในสังคม ช่วยพัฒนาเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับลักษณะที่สังคมและประเทศ
 ชาติต้องการด้วยการพัฒนาทักษะทางสังคม ปลูกฝังคุณธรรมเสริมสร้างแนวความคิด เจตคติ
 และค่านิยมที่เหมาะสมกับสภาพสังคมในปัจจุบันให้แก่เด็กและเยาวชน ครูสังคมศึกษาจึงไม่
 เพียงแต่จะให้ความรู้ความเข้าใจด้านเนื้อหาวิชาอันเป็นเพียงหลักการหรือทฤษฎีเท่านั้น
 แต่ยังช่วยให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาค้นต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคม
 ปัจจุบันอีกด้วย ดังที่ มาลคอล์ม พี. ดักลาส (Malcolm P. Douglass) ได้ให้ทรรศนะ
 เกี่ยวกับการสอนสังคมศึกษาแนวใหม่ไว้ว่า

การสอนสังคมศึกษาไม่เพียงแต่จะให้ความรู้ในด้านเนื้อหาอันเป็นข้อเท็จจริงเท่านั้น ยัง
 ต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ เป็นพื้นฐานได้แก่ แนวความคิด หลักการต่าง ๆ ทักษะ
 และค่านิยม องค์ประกอบเหล่านี้ จะทำให้เด็กสามารถเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ ก่อให้
 เกิดกระบวนการในการสรุป ก่อให้เกิดการพัฒนา ทักษะ เจตคติ ค่านิยม ตลอดจนอุปนิสัย
 เป็นประการสำคัญที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางในเรื่องของความคิด ความเข้าใจในวิชา
 สังคมศึกษาได้ในที่สุด²

นอกจากนี้ ครูสังคมศึกษายังต้องมีบทบาทในการเป็นผู้นำของสังคม ศึกษาวิจัยและ
 วิเคราะห์สังคม ให้การศึกษาแก่บุคคลในสังคมเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นพลเมืองดี คือ ครูสังคม
 ศึกษาต้องมีบทบาทในการปฏิรูปสังคมด้วย³ โดยนับนี้ครูสังคมศึกษาจึงเป็นผู้แบกรับภาระที่หนักยิ่ง
 เป็นความหวังของสังคมและประเทศชาติในการสร้างเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ สามารถ
 รับผิดชอบอนาคตของสังคมและประเทศชาติสืบต่อจากผู้ใหญ่ในโอกาสต่อไป

¹ จรุงกูมณี, การสอนสังคมศึกษา (กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2520), หน้า 33.

² Malcolm P. Douglass, Social Studies (New York: J.B. Lippincott, 1967),
 p.104.

³ สันต์ ธรรมบำรุง, การสอนสังคมศึกษา เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 221
 (กรุงเทพมหานคร : บริษัทการพิมพ์, 2523), หน้า 177-178.

เมื่อบทบาทของครูสังคมศึกษา เกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับการ เตรียม เด็กและ เยาวชนของ ประเทศชาติเช่นนี้ แต่เท่าที่ปรากฏในสังคมปัจจุบัน ทั้ง เด็กและเยาวชนผู้ที่สำเร็จการศึกษา แลแล้วและผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ ได้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกระทำผิดในคดีอาญาขึ้นใน สังคมอย่างมากมาย จากปรากฏการณ์ดังกล่าว บอมนสะท้อนให้เห็นว่า การปฏิบัติงานของ ครูสังคมศึกษาได้ประสบความสำเร็จตามสมควร ขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล น่าจะมีปัญหาหรือ อุปสรรคขัดขวางการปฏิบัติงานของครูสังคมศึกษาอย่างแน่นอน

ในการปฏิบัติงานใดก็ตาม การปฏิบัติงานจะบรรลุผลตามเป้าหมาย มีความ ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพสูง จะต้องมีการตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงานนั้นทุกระยะ เพื่อเฝ้าระวังปัญหา อุปสรรคต่างๆ และนำมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงงานนั้น ในการปฏิบัติ งานของครูสังคมศึกษาก็เช่นกัน ยิงงานของครูสังคมศึกษาเป็นงาน "การสร้างคน" ให้เป็น พลเมืองดีของชาติ เป็นงานที่มีความสำคัญและมีความหมายอย่างยิ่ง ควรจะใคร่หมั่นตรวจ สอบและประเมินผลการปฏิบัติงานกันทุกระยะ เพื่อเฝ้าระวังปัญหาอุปสรรคต่างๆ และแนว ทางแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูสังคม ศึกษาในระดับมัธยมศึกษา" โดยคาดว่าผลที่ได้จากการวิจัยจะสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไข ปัญหาที่ครูสังคมศึกษากำลังประสบอยู่ เพื่อช่วยให้ครูสังคมศึกษาได้พัฒนาปรับปรุงการ เรียน การสอนตลอดจนการปฏิบัติงานต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1 เพื่อศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของครูสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน รัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ทั่วประเทศ เกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวทั่วไป และปัญหาเกี่ยวกับ สภาพการปฏิบัติงาน

2 เพื่อศึกษา เปรียบเทียบปัญหาการปฏิบัติงานของครูสังคมศึกษาในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ครูสังคมศึกษาชายกับครูสังคมศึกษาหญิง และครูสังคมศึกษาที่มีประสบการณ์ ในการทำงานต่างกัน

สมมุติฐานของการวิจัย

1 ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูสังคมศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

แตกต่างกัน

2. ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูสังคมศึกษาชายและครูสังคมศึกษาหญิง

แตกต่างกัน

3. ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูสังคมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก (ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป) และครูสังคมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย (ต่ำกว่า 5 ปี)

แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษา เฉพาะปัญหา เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานของครูสังคมศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา ปัญหาที่ศึกษา คือ

1.1 ปัญหาส่วนทั่วไป ได้แก่ ค่าแรงเศรษฐกิจ สุขภาพ และสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว

1.2 ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร

1.3 ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน

1.4 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

1.5 ปัญหาเกี่ยวกับการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

1.6 ปัญหาเกี่ยวกับอัตราการทำงาน

1.7 ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร

1.8 ปัญหาเกี่ยวกับระบบการปฏิบัติงาน

1.9 ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน

1.10 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

1.11 ปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพและความมั่นคงในอาชีพ

2. กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัย ได้แก่

2.1 ครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จาก 12 เขตการศึกษา จำนวน 45 แห่ง ครูสังคมศึกษา 348 คน

2.2 ครูสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์

ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 36 แห่ง ครูสังกัดศึกษา 267 คน

ขอตกลงเบื้องต้น

1. ความเข้มข้นของปัญหาสามารถแบ่งเป็นระดับ และแทนไคด้วยตัวเลข
2. ผู้วิจัยถือว่าคำตอบของครูสังกัดศึกษาเป็นคำตอบที่ได้จากความรู้ลึกที่แท้จริงของผู้นตอบ และตรงกับสภาพที่เป็นจริงที่สุด

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัยครั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1. เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง อาจไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด ทำให้ผลที่ได้จากการวิจัยไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร
2. ผู้ตอบแบบสอบถามอาจมีความไม่ตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการ
3. ผู้ตอบแบบสอบถามอาจตอบไม่ตรงกับความ เป็นจริง

คำจำกัดความ

ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เกิดสภาพความไม่พึงพอใจอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงาน หมายถึง การปฏิบัติการสอน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในวิชาสังคมศึกษา และการทำงานด้านต่าง ๆ ของครูสังคมศึกษาในโรงเรียน

ครู หมายถึง ครูผู้สอนวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
 ผู้บริหาร หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือ ผู้รักษา
 การในตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน

โรงเรียนในสวนกลาง หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในท้องที่ของเขตปกครองของ
 กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนในสวนภูมิภาค หมายถึง โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดต่าง ๆ นอกเขต

กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนรัฐบาล หมายถึง โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา

โรงเรียนราษฎร์ หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

เอกชน

เขตการศึกษา หมายถึง เขตการศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการได้รวมจังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน ขึ้นเป็นเขตการศึกษา มี 12 เขตการศึกษา

ประโยชน์ของการวิจัย

๑. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการปฏิบัติงาน และเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงาน ให้การปฏิบัติงานของครูสังคมศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๒. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่สถาบันฝึกหัดครูในการเตรียมครูสังคมศึกษา
๓. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย